

הכל אותו הדבר

אני לא מבין את האנשים שלא יכולים לחיות בלי לנסוע לפחות פעם אחת בשנה לחוץ לארץ. אני פשוט לא תופס מה הם מוצאים שם שאין לנו כאן, בארץ. כל קדחת הנסיעות הזו, כל ההתרועעות הזו מביאה לבידה, כל ביובו הכספים הישן הזה על כרטיסי-טיסה ובתי-מלון, כל זה, אני בטוח, איננו אלא טרוף מוחלט של סנוביות.

הנה אני, למשל, נוסע פעם או פעמיים בשנה לאירופה — לא לרגל עסקי. תם כן — ואני פשוט לא מבין את ההיסטריה הזו של נסיעות לחוץ לארץ שבה לוקים מרבית הישראלים.

תאמינו לי שכל העולם הוא אותו הדבר. בכל מקום אנשים עובדים, חורים הביתה, מנסקים את אשתו של השכן והילדים, אוכלים, נדבקים לסליווייה, מקללים את צפיפות התנועה, יוצאים לקולנוע פעם בשבוע, ושוב הכל חוזר על עצמו בפריס, לונדון, ניו יורק, ירושלים.

קחו, למשל, את אנגליה. בגלל איזה סוכך נסיעות רצצה לחסוך לי 700 ל"י ממחיר כרטיס-הטיסה, חטפתי 45 יום לונדון, ועד

השבוע לא הצלחתי להשתחרר משם בערב. בות. חברת-התעופה הבריטית, שתקעה לי 45 יום יחד עם איזה קבוצת עבריינים, לא הסכימה בשום פנים לקצר את תקופת מאסרי בלונדון, על אף התנהגותי הטובה. כל זה רק בדרך אגב. בסך הכל התכוונתי לומר לאור ההיכרות האינטימית שערכתי עם בירת אנגליה, שבצעם אין הבדל בין לונדון ותל-אביב.

חוץ מכמה פרטים קטנים, כמו מיבחר הצגות התיאטרון והסרטים בלונדון, צבעי בנייני האבנים, הדלתות בצלילי, הגנים הי עירוניים, הגימנס האנגלי, העמידה הנאה בתור לכל דבר, החתיכות בקינגס-רוד, הנוויות, הלינונה-הראווה, מחיר הבגדים, הרכבת התחתית, שרות האוטובוסים, השל ויניה האנגלית, הרדיו, המוזיאונים (את ה חתיכות בקינגס-רוד כבר הזכרתי), השוט רים האדיבים, המוניות הנוחות והנקיות, המסעדות הסיניות, נהר התמזה, כיכרות ה עיר, השחקים — חוץ מפרטים קטנים אלה אין שום הבדל בין לונדון ותל-אביב.

ממש תענוג לחזור ארצה. בבולדוויר לא יוציאו אותי מכאן לפחות שישה חודשים.

פילוג היסטורי על רקע אישי

בימים האחרונים התעורר ספק ביחס ל מידת חופש-הידיבור הקיים בשבועון המסור ים, שלא כאן המקום להזכירו בשמו ה מלא. ברשימה קצרה זו יש בדעתי להוכיח לכל המשפטים ידיהם בהנאה, שלא תם עדיין חופש-הידיבור בשבועון הזה.

היה היו שני חברים טובים. ידידים בנפש ושותפים לרעיון היו במשך שנים רבות. באומץ ועוזרות — שהיום נראים אולי מובנים מאלהים — נלחמו השניים במשך תקופה ארוכה בשלטון הארץ הנו.

רבים ראו בהם צמד-חמה, חברים לנשק ולחשק, ידידים בנפש, המוכנים ללכת זה אחר זה באש ובמים. שניהם תרמו רבות להתעוררות

דעת-הקהל בארץ היו נגד השלטון והשחי תות החברתית. שניהם טרחו ימים ולילות רבים מאוד לחיזוק שורות המפלגה שלהם, ורבים ראו בשניהם מנהיגים טבעיים של כוחות הקידמה.

הם יותר מכל שני אנשי-ציבור אחרים, מרדו בכל המוסכמות והתו את הדרך ליצי רת חברה מהפכנית חדשה. את שנות חייהם הם היפות ביותר הם הקדישו למען הארץ הנו, וקשה מאוד להעלות על הדעת את תדמיתה הנוכחית של מדינת ישראל מבחינה פוליטית וחברתית, ללא פעולתם ה ברוכה של שני ידידים אלה.

ויום בהיר אחד (שבו, כרגיל, מתרחשים כל האסונות), עבר חתול שחור בין שני הידידים, והכל החל להתמוטט. לא עזרו

שום ועדות-פיוס שהתנדבו לפייס בין ה ניצים. מידידים בנפש הפכו השניים לאוי בים בנפש. תחילה הירבו לתקוף איש את אקס-רעהו בוועידת המפלגה (ותלק מדברי ההשמצה החריפים אף הגיעו לידי עיתוני יריביהם הפוליטיים), ואחר-כך פשוט החלו להתעלם זה מקיומו של זה. כאילו מעולם לא נפגשו, כאילו מעולם לא עברו יחד כיבתי-דרך ארוכה ורבות-פעלים.

רבותי, זה עצוב, עצוב מאוד. האמנם פסו כל התקות להביא את שני היריבים לידי חתימה על הסדר-שלום כלשהו ביני הם? לטובתם הם, לטובת ה מפלגה ולטובת המדינה הזו, ש שום טובה לא תצמח לה מהי

פילוג הנורא הזה בין השניים האמנם אין כל אפשרות להשלים בין בן גוריון וסבנקין? עד מתי ימשך הריב ה- אוילי הזה ביניהם? אני בטוח ששניהם כבר הספיקו לשכות זו מה ולמה רבו. אני, מכל מקום, אינני מוכן להאמין לשמועות המפוצצות, כאילו התרחש הפילוג ההיסטורי רי ביניהם על רקע אישי. יש אפילו אומי רים רקע של קניאה רומנטית.

בן-גוריון, סבנקין וקניאה רומנטית? זה פשוט לא מתקבל על הדעת! ממש רכילות שפלה!

(הערה לעורך: אני מקווה שלא יעלה על דעתך, ברגע האחרון, להחליף את שמות ה ניצורים — לזפוט: נא לא לסדר שורה אחרונה זו).

לצערי הרב זה לא בדיוק כך, ותצלום ענקי שהתפרסם בעמוד הראשון של "הארץ" (12.2.71) מוכיח את מידת האימפולסיביות של השוטרים שלנו. בתצלום זה אנו רואים שוטר במדים החזק את עורפו של גרישה פייגין, ומנסה לנשקו על שפתיו. מר פייגין שמעולם, כנראה, לא קיבל נשיקה על שפתיו משוטר במדים, נראה נבוך במיקצת, ואילו השוטר המקרב את שפתיו המופשלות לפיו של מר פייגין נראה כמו רודולף ולני טינו במצב של אכססאווה.

אני מצפה עתה משרה-משטרה שינוף ב שוטר שלא הצליח להשתלט על רגשותיו. לדעתי מהותה תצלום זה כתב-אישום חמור ביחס לחוסר האובייקטיביות של המשטרה, והוא אינו שונה בהרבה מתצלום המראה שוטר ישראלי המכה סטודנטית מפגינה. אלא אם כן קיבל השוטר הוראה ממפקדו הישיר לנשק את גרישה פייגין. אם זהו

בהקדם האפשרי ועדת-חקירה אשר תבדוק את הפרשה הזו, לפני שהאמיתית יתחילו לאיים על הילדים: "אם לא תאכל את ה שמנת, אני אקרא לשוטר והוא ינשק אותך על השפתים!"

לפטר את אלמוג!

השבוע נבשרנו בעיתונות שתוך כמה שבועות תפרסם רשות-השידור מיכרו ל משרת הממונה על הטלוויזיה, ושהמיכרו החדש יהיה במתכונת המיכרו הקודם, על פיו מונה מר נקדימין רוגל, שהתפטר ל אחרונה.

ידועה קצרה זו מעוררת מספר שאלות: (א) למה צריכים לעבור כמה שבועות עד שרשות-השידור תפרסם את המיכרו? הרי המתכונת לא נשתנתה. כמה זמן לוקח לשכפל את המיכרו הסטנדרטי, שכבר גרם להתפטרותיהם של שלושה מנהלים? מי נבוי של מנהל טלוויזיה חדש כבר מומן היה צריך להפך ברשות-השידור לעניין של שיג רה. או אולי מנסה להועד המנהל לקרוא בעיון את המיכרו ולהבין אותו? אני בטוח שכמה שבועות לא יספיקו להם לבצע משי מה מסובכת זו.

(ב) אולי הגיעה השעה להחליף את מנהל רשות-השידור, המשתעשע עתה, ב שעות-הפנאי שלו, בניהול הטלוויזיה? מר שמאל אלמוג, אותו בן עניים שעלה לגדו לה בזכות חברותו במפלגת אחדות העבר

יד מעבר לאוקיאנוס

שישו ושמהו, רבותי. לפי הסכם חדש ש נחתם בין ממשלת ארצות-הברית ושגרירונו בוושינגטון, תספק ארצות-הברית לישראל, במיסגרת "תוכנית מזון למען השלום", מיצרכי מזון חיוניים וביניהם טבק בשווי של 400,000 דולאר.

בארצות-הברית כבר מזמן אסור לפרסם מודעות-פירסומת לסיגריות בטלוויזיה וב רדיו. כל חפיסת סיגריות צריכה להיות את הכתובת המבעיתה, "זהירות — סרטן!" מובן שבעיית עודפי הסבק מעסיקה את

המורים המפגרים

לפני שבוע סולקו מבית-הספר התיכון ע"ש קלעי בנבעתיים 30% תלמידים בגלל תלבושת בלתי הולמת. תלמידים רבים לא נכנסו ללמוד בכיתות כאשר הנהלת בית הספר הפיצה תזון לפיו על התלמידים לבוא לבית-הספר, בתלבושת מסודרת (לא ג'ינס, לא מכנסי קלוש וכדומה), בתספורת ב אורז סביר (בלו זקנים ובלו שפמים) וב געלי-עור נקיות.

מר יואל גיזלר, מנהלו הנאור של אותו בית-ספר, הסכים, לדבריו, להרשות לבישת מכנסי ג'ינס, בתנאי שאלה יהיו בצבע אחיד (כחול), בלתי-מושפשים וללא שניצים, אך התלמידים פנוי-הטובה החלו להופיע במכנסי ג'ינס בצבעים שונים ובגעלי גומי "כאילו נימצאו על חוף ימה של אילת". איילךך פורסמו ההוראות שגרמו למרד התלמידים.

כימי שביחת המורים האחרונה טענתי כי הממשלה חייבת לעשות מחווה, ולהי כנע למורים, משום שרק בזכותם יגדל בארץ דור מ מושמע, שיצפה כל מה שיגידו לו לעשות, מבלי ל הפעיל את כלי החשיבה ש לו לבדיקת הדטרנטים ה הסברתיים, אשר בעזרתם שוטפת הממשלה את מר הותינו.

מורה נבון בשם מרדכי מילר תקף אותי על-כך ב מיסגרת המדור הזה, ובין השאר הכיני קטגוריות: "א- נני מכיר מוסד חינוכי אחד שבו קיימת באופן מכוון ה טפה לקונפורמיזם."

